

som Embedsmand har forstået at indordne sig under de Pligter, der paahvilede ham som saadan.

I Borgerrepræsentationens Møde den 27. November d. A. stillede Hr. Borgerrepræsentant, Postkontrolør Magius følgende Forespørgsel til mig:

„Under den Kampagne, som i den sidste Tid er ført mellem Lægerne i Anledning af Dr. Muus' Afskedigelse som Formand for Sundhedsstyrelsen, et Forhold, som han selvfølgelig ikke ved denne Lejlighed skulde komme ind paa, er der rettet et skarpt Angreb mod Stadslægen for Forsømmelse i Udførelsen af sit Embede, idet man gør gældende, at han har foretaget Skridt, som ikke vare forsvarlige. Taleren hørte ikke til dem, som ønske at fremkalde Sensation i den Slags Sager, men naar slikt er kommet offentligt frem, vilde han anse det for hensigtsmæssigt, at Magistraten, i dette Tilfælde Borgmesteren for 4. Afdeling, faar Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt de fremsatte Angreb overhovedet have nogen som helst Berettigelse“.

Denne Forespørgsel besvarede jeg med lignende Ord som ovenfor anført og ved at oplæse en Erklæring fra Stadslægen med Hensyn paa de antydede Embedsmænd.

Denne Erklæring vedlægges.

Marstrand.

Adeler,
Ekspskr.

Bilag III.

Afskrift.

Stadslægen.

Mellem de ved den offentlige Behandling af Kønssygdomme ansatte 12 Læger findes 2, om hvem det vides, at de tidligere have været hengivne til Morfinmisbrug.

Den ene afvænedes i 1891 paa et Sanatorium i Norge og hævder bestemt — og, saa vidt jeg kan bedømme det, med Rette —, at han senere har holdt sig fri for Misbrug af Morfin.

15 Aar derefter — i Oktober 1906 — ansattes han i Kommunens Tjeneste.

Den anden, der ligeledes ansattes i Oktober 1906, og som den Gang ikke mistænktes for at være Morfinist, viste sig senere at bruge Morfin i voksende Doser og foranledigedes derfor i 1908 indlagt til en Afvænningskur, som han ligeledes gennemgik paa en norsk Kuranstalt. Han benægter paa det bestemteste efter Kurens Afslutning at have brugt Morfin.

Begge ere siden som en Følge af det passerede nøje observerede, men hverken i deres personlige Forhold eller i deres offentlige Virksomhed har jeg iagttaget noget som helst, der kunde tyde paa Tilbagefald; efter alt, hvad der er mig personlig bekendt om de paagældende, maa jeg ligeledes anse Sigtelsen mod den ene af dem for periodisk at være Alkoholist for fuldkommen grundløs.

At nogen anden i Kommunens Tjeneste ansat Læge er hengiven til Misbrug af Morfin eller Alkohol, er mig ganske ubekendt; til hvem der sigtes, naar det i „Hosp. Tid.“ og „Berl. Tid.“ siges, at der i Kommunens Tjeneste i ansvarsfulde Stillinger findes Læger, der „den Dag i Dag“ ere Morfinister, er jeg derfor ude af Stand til at oplyse.

Henhører til Københavns Magistrats 4de Afdeling.

Skrivelse af 6/12 1911 til Justitsministeriet.

Udvalgenes Betænkninger m. m.